

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 175/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мила Трифуновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Први основни суд у Београду, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради новчаног обештећења, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда Прр 334/2020, на седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у предмету Првог основног суда у Београду Прр 334/2020,
ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је 03.09.2020. године поднео тужбу Првом основном суду у Београду против тужене, ради обавезивања тужене да исплати тужиоцу на име новчаног обештећења за неимовинску штету због повреде права на суђење у разумном року у извршном поступку 73243/11 вођеним пред Првим основним судом у Београду у износу од 1.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, који износ ће бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова, као и да накнади трошкове поступка. Према наводима тужбе, тужилац свој тужбени захтев заснива на чињеници да је решењем Првог основног суда у Београду Р4 И 423/20 од 05.06.2020. године, усвојен приговор тужиоца ради убрзања поступка и утврђено да му је повређено право на суђење у разумном року у предмету Првог основног суда у Београду Ив 73243/11.

Први основни суд у Београду, уз допис Прр 334/2020 од 16.09.2020. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду, ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као оправдан разлог за свој захтев навео да, према наводима тужбе, да је тужиоцу утврђена повреда права на суђење у разумном року, у поступку који се води пред Првим основним судом у Београду, који је и странка у поступку, а како би се отклонила свака евентуална сумња у непристрасност суда и у правичност суђења.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу одредби члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном

поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Према оцени овога суда, у конкретној ситуацији су испуњени услови за тражену делегацију из одредбе члана 62. став 1. ЗПП, зато што разлог изнет у захтеву првостепеног суда представља оправдан разлог који је од утицаја за одређивање другог стварно надлежног суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 7. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић